

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

نویسنده: احمد مزارعی

۱۷ اپریل ۲۰۱۴

قتل و کشتار و مهاجرت مجدد ارمنه توسط دولت ترکیه ادامه دارد

"یک ارمنی را بکش تا وارد بهشت شوی" (۱) این شعار بود که حزب "اتحاد و ترقی" (۲) ترکیه برای دامن زدن به جنگ مذهبی در منطقه جنوب شرقی ترکیه برای کشتار هرچه بیشتر ارمنیها در جریان جنگ جهانی اول در سر لوحه تبلیغات خود قرار داده بود.

همین شعار در هفته های گذشته هنگامی که ارتش ترکیه به شهر "کسب" در شمال غرب سوریه حمله برد، دوباره سر داده شد، زیرا غالب ساکنانش ارمنی بودند. در جریان جنگ جهانی اول میان روسیه و ترکیه در منطقه "ساری قامیش" جنگی در گرفت که به شکست ترکها منجر گردید، در این جنگ ارمنیها نیز به نفع روسیه در جنگ شرکت داشتند. ترکها بعد از این شکست قتل عام عمومی ارمنیها، آسوریها و آشوریهای را که در سراسر امپراتوری عثمانی ساکن بودند، با فتوای مذهبی آغاز کردند. علی رغم این که نزدیک به یک قرن از این نسل کشی گذشته اما جهانیان این فاجعه بزرگ انسانی را فراموش نکرده به ویژه این که بسیاری از بازماندگان ان قتل های عام هنوز در قید حیاتند.

زمینه سازی قتل عام:

در فبروری ۱۹۱۵ سه نفر از رهبران حزب "اتحاد و ترقی" گرد هم آمده و تصمیم بر قتل عام همه شهروندان مسیحی ساکن امپراتوری گرفته و دستاویز آنان این بود که مسیحیان به روسها کمک کرده اند. آنان این موضوع را نیز در میان خود مطرح و روی آن توافق کردند که چون ما در شرایط جنگی به سر می بریم باید از فرصت استفاده کرده و آنچنان کشتار را سازماندهی کنیم که پیش از پایان جنگ همه آنان کشته شده باشند.

کشتار مسیحیان ساکن امپراتوری عثمانی از تاریخ ۲۴ اپریل سال ۱۹۱۵ آغاز و طبق برنامه ای از قبل تنظیم شده کشتار ادامه یافت، ابتداء ۶۰۰ ارمنی که دارای مناصب مهم دولتی بودند، اعدام شدند و سپس به طور سراسری ذبح ارمنه آغاز گردید مردان کشته و زنان به اسارت گرفته می شد و مورد تجاوز قرار می گرفت اطفال هم یا ذبح می شدند و یا ربوده می شدند، همزمان املاک آنان مصادره و اشیای قیمتی به سرقت می رفت. مصطفی کمال اتا ترک "سکولار" در جایی جنایات ترکها را در حق ارمنه اینچنین شرح می دهد:

" شهروندان ما جنایاتی مرتکب شدند که عقل نمی پذیرد، همه شکل استبداد که حتی فکرش را هم نمی توان کرد انجام دادند، به کشتار جمعی دست زدند، روی بچه های شیرخوار و زنده نفت ریخته و آتششان زدند، به زنان و دختران، جلو کسانشان تجاوز کرده در حالی که دست و پایشان را بسته بودند، همه املاک منقول و غیر منقول ارمنیها را تصاحب

کرده و سپس آنها را به سوی بیابانهای عراق و سوریه فرارشان دادند، آنها مردمی بودند بینوا که در حقشان بدترین شقاوتها اعمال شد، به شکل وحشیانه ای به آنها اهانت شد و ذلیل شدند، ملت ما ارمنیها رادر شرایطی تحمل نا پذیر قرار داده که هیچ ملتی در طول تاریخشان اینچنین نشده است."

پس از پایان جنگ مدتی آرامش برقرار بود اما عملیات وحشیانه قتل عام مجدداً بین سالهای ۱۹۲۰-۱۹۲۳ آغاز گردید با این غرض که بقیه را هم که زنده مانده بودند، نابود کنند. در این مرحله اگر کسی مانده بود به طرزی حیوانی آنها را به بیابانهای مرزهای عراق و سوریه برده و رهایشان می کردند. پس از این مرحله به موجب قوانینی اماکن فرهنگی و مذهبی ارمنیها را تخریب نمودند که تعداد آنها به ۳۰۰۰ مرکز می رسید.

در ماه اگست سال ۲۰۱۲ "فرماندهی ارتش "آزاد" سوریه" (۳) طی اطلاعیه ای به طور رسمی به ارمنیهای سوریه اخطار داد که چون آنها در شرایط فعلی در کنار دولت سوریه قرار گرفته و به خصوص در شهر حلب ولاذقیه راهبندانهای نظامی درست می کنند از سربازان سوریه در خانه هایشان پذیرائی می کنند و خلاصه این که اسلحه ارتش را در خانه هایشان انبار و پنهان می کنند ، دشمن جنگی به حساب می آیند.

و از همین تاریخ بود که اردوغان و داوود اوغلو چراغ سبز حمله به شهر "کسب" را روشن کردند و جنگ برای اشغال شهر کسب آغاز گردید و همزمان کشتار اهالی و ربودن آنان نیز آغاز گشت و متأسفانه اینبار و در قرن بیست و یکم جنایاتی مشابه گذشته تکرار گردید با این فرق که اینبار در سوریه، در نتیجه یک درگیری که عوامل بین المللی داشت و کشتار نیز اگرچه مشابه اما به دست مزدوران و جنایتکارانی انجام می گرفت که از سراسر جهان به سوریه آورده شده بودند. باکمال تأسف ارمنیها یک بار دیگر و در سکوت بین المللی در معرض قتل و کشتار و تخریب اماکن فرهنگی و مذهبی خود قرار گرفتند، ارمنیها یک بار دیگر مجبور شدند همانند گذشته به شهرهای دیگر سوریه لبنان و یا به سوی امریکا مهاجرت کنند و کلیسای آنها در شهرهای «دیرالزور» و «حلب» توسط "ارتش آزادسوریه" تخریب شد، کلیسا هائی که آنان در گذشته اجساد قربانیان "هولوکاست" ارمنیها در ترکیه را دفن کرده بودند. هم اکنون جنایاتی مشابه در حق ارمنیها و آسوریهای عراق انجام می گیرد ، در چند سال پیش یعنی پس از اشغال عراق جنایاتی مشابه همان نسل کشی ترکیه در حق مسیحیان عراق اعمال شد. بنا به نوشته "وین مدیسن" نویسنده و محقق امریکائی ، در عراق کشتار مسیحیان زیر نظر موساد اسرائیل و با دست پیشمرگه های بارزانی و طالبانی انجام می گرفت و هدف این بود که مسیحیان را پاکسازی کرده و به جایشان کردهای یهودی ساکن اسرائیل را اسکان دهند.

تهاجم اخیر ترکیه به شهر کسب که غالب شهروندانش ارمنی هستند یک بار دیگر افکار عمومی جهانی را متوجه نسل کشی گذشته ترکها در حق ارمنیها نمود، جنایاتی که در چند سال گذشته مسأله مورد اختلاف میان امریکا فرانسه و ترکیه گردید و انعکاس جهانی داشت. بنا به تاریخ طبری اساس آمدن ترکهای غز و سلجوقی به سال ۵۰ هجری باز می گردد که عبید الله زیاد تعدادی غلام ترک را برای جنگ در راه اسلام به منطقه ای در عراق آورد که نامش را " ساره من رای" به معنی خوشحال شد هرکه دید که همین «سامرای» کنونی در عراق است. تاریخ ترکهای مهاجر به خاور میانه همیشه همراه با جنگ و کشتار ملل این منطقه بوده و اصطلاحات دزدی و غزی، سگی باش از جانب بگی باش ، خان ما بگی داشت بگ ما سگی داشت و ایلغار مغولها هم که بر همه ما روشن است.

علت اصلی حمله ترکیه و تسلط بر شهر کسب و یا کوشش در جهت منضم کردن استان حلب به ترکیه جنبه توریستی و اقتصادی دارد به ویژه تجارت و جهانگردی در این مناطق بر اقتصاد ترکیه و شهر استانبول سایه می افکند. در سراسر سوریه به ویژه منطقه حلب آنچنان رنگارنگی زیبایی از مذاهب ،قبایل، زبانها، ملل و مناسبات انسانی وجود دارد که کمتر مشابهی می توان برای آن ذکر کرد، ترکها خود در جریان تاریخ در امر تجارت ،صنعت و امور کشوری سر رشته نداشته و اینگونه امور را عمدتاً دیگران چه در تاریخ قدیم و یا جدید غیر ترکها پیش می برده اند ، برای مثال در

نیمه سده نوزدهم از ۱۶۶ نفر بازرگان در کل ترکیه ۱۴۱ نفر ارمنی و تنها ۱۳ نفر ترک بودند، و از ۱۵۳ نفر وارد کننده کالا ۱۳۰ نفر ارمنی و تنها ۲۳ نفرشان ترک بودند و /.....در سالهای ۱۹۳۰ نیز ترکها کوشیدند این مناطق را از سوریه جدا کنند ولی از عهده فرانسویها بر نیامدند در آن سالها سوریه در اشغال فرانسه قرار داشت.

در مورد ارمنیهای سوریه باید گفت که آنها نقش بسیار مهم و ارزشمندی در تاریخ قدیم و جدید سوریه ایفاء کرده اند ، ارمنیها نقش سوریه را نسبت به تاریخ قدیم و معاصر خود بسیار می ستایند و به آن می بالند و برای قدر دانی از محبت و دوستی دولت سوریه و اعراب به طور عموم مجسمه یادبودی در کنار دریاچه یروان در ارمنستان ساخته و نصب کرده اند ، در دوره قبل از فروپاشی شوروی به علت این که هر دو کشور در منظومه اردوگاه سوسیالیسم قرار داشتند موجب شد تا رابطه میان آنها بسیار بسیار همه جانبه و عمیق گردد ، در سال ۲۰۰۸ دکتر بشار اسد رئیس جمهور سوریه به همراه همسرش از ارمنستان دیدن کرد ک پس از چندی مسافرت متقابل رئیس جمهور ارمنستان «سرج سرکیسیان» را در پی داشت.

این که امپریالیسم امریکا ترکیه و ارتجاع عرب برای از میان برداشتن سوریه و تجزیه این کشور اصرار دارند، هما نا نقش این کشور در محور مقاومت ، دفاع سرسختانه از مقاومت ملت فلسطین در برابر دولت فاشیستی صهیونیستی اسرائیل و همچنین دفاع این کشور از ناسیونالیسم و قومیت عربی می باشد که امریکا شدیداً مخالف و آن را بر نمی تابد.

اما همه کشتارها و جنایتهای گوناگون امریکا، ترکیه، اسرائیل و ارتجاع عرب علیه ملت قهرمان سوریه با شکست روبه رو شده ، سوریه و ملل ستمدیده خاور میانه از این تجاوز امپریالیستی سربلند بیرون خواهند آمد.

توضیحات :

(۱) مشابه همین فتوا : " کشتن یک ایرانی ثواب کشتن هفتاد مسیحی را، دارد" از طرف شیخ الاسلام عثمانیها داده می شد عثمانیها شورشها در ولایات عثمانی را در نتیجه تحریکات صوفیان ایرانی می دانستد گسترده ترین این قیامها اسحاقیه، مولویه، دانشمندیه و بکتاشیه بود.

(۲) حزب اتحاد و ترقی اساساً زیر نفوذ اروپائیه و یهودیان "دومه" تشکیل گردید با این هدف که ترکیه را کلاً در کنترل غرب قرار داده و در جهت منافع سرمایه داری در حال رشد و در ضدیت با مسلمانان به حرکت در آورند سکولاریسم ترکیه نه پدیده ای طبیعی و خود جوش که از میان جامعه ترکیه سر بر آورده باشد بلکه امری سیاسی بود. این چه سکولاریسمی است که حتی تا سال ۱۹۴۰ به قتل و کشتار گسترده شهروندان ارمنی ، کرد ، آسوری و آشوری ترکیه و به قصد پاکسازی دست می زند ؟.

(۳) شهر کسب اکنون آزاد شده است

۱۵ اپریل ۲۰۱۴